

ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

**ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΠΑΛΜΕ:
ΥΠΟΥΛΟ
ΧΤΥΠΗΜΑ
ΣΤΟΥΣ «6»**

Κόσμος συγκεντρωμένος σκορπά άνθη στο καλντερίμι, που έπεσε θανάσιμα πληγμένος από τις σφαίρες ο Σουηδός πρωθυπουργός

Σημαιοφόρος στον αγώνα των λαών για ελευθερία

«ΗΤΑΝ τραγική ειρωνεία, έτσι όπως έγινε, ο φόνος ενός ανθρώπου που πρωτοστάτησε στον αγώνα για την ειρήνη και την απαλλαγή του κόσμου από τη μάστιγα της βίας», είπε λίγες ώρες μετά τη δολοφονία του Όλοφ Πάλμε, ο Ίνγκβαρ Κάρλσον, που τον διαδέχθηκε προσωρινά στην πρωθυπουργία.

Αλήθεια, κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι σ' ένα ήσυχο δρομάκι της Στοκχόλμης γυρίζοντας με τη γυναίκα του στο σπίτι από τον κινηματογράφο, θα βαφε με το αίμα του το χιόνι, θανάσιμα πληγμένος από σφαίρες, εκείνος, που για τέταρτη φορά κυβερνούσε ένα λαό, που είχε 172 συναπτά χρόνια να πολεμήσει.

Τρεις δεκαετίες στο σουηδικό πολιτικό προσκήνιο, ο Όλοφ Πάλμε ήταν μια προσωπικότητα με ακτινοβολία οικουμενική.

Σημαιοφόρος της ειρήνης και της σοσιαλδημοκρατίας, γόνος οικογένειας με αριστοκρατικές καταβολές, ηγήθηκε της Αριστεράς σ' ένα βασίλειο που ίδρυσε ο ταπεινός καταγωγής Βερναδόττης.

«Γεννήθηκα αριστοκράτης, αλλά ανήκω στο εργατικό κίνημα», έλεγε ο ίδιος. Και συμπλήρωνε: «Προσχώρησα στο εργατικό κίνημα δουλεύοντας για την εργατική τάξη (...). Το εργατικό κίνημα (...) θέλει την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη των ανθρώπων».

Δεινός ρήτορας, ήξερε να εμπνέει τον ενθουσιασμό στους οπαδούς του, ενώ συχνά οι δηκτικές παρατηρήσεις του ερέθιζαν τους αντιπάλους του. Και οι πιο άσπονδοι εχθροί του, ωστόσο, τον σέβονταν και ποτέ κανείς δεν αμφισβήτησε τις πολιτικές του ικανότητες.

Ντυμένος απλά, γνώριμη, αγαπητή φυσιογνωμία, με τα γυαλάκια του, κυκλοφορούσε με το ποδήλατο ή πεζός στους δρόμους της Στοκχόλμης, προσίτος στον απλό συμπολίτη του.

Υπουργός Παιδείας το 1968, σκανδαλίζει την Ουάσιγκτον και τη σουηδική Δεξιά, που τον θλέπουν στην κεφαλή μιας μεγάλης πορείας διαδηλωτών που διαμαρτύρονται για την ένοπλη επέμβαση των Αμερικανών στο Βιετνάμ.

Παιδί-θαύμα

Γεννήθηκε στις 30 Ιανουαρίου του 1927 κι ήταν ο μικρότερος από τα τρία παιδιά των γονιών του, φιλάσθετος, αλλά μαθητής άριστος. Τεσσάρων ετών μιλούσε, με σχετική ευχέρεια δύο ξένες γλώσσες, γαλλικά και γερμανικά. Αργότερα θα εκφράζεται με άνεση επίσης στα αγγλικά και τα ισπανικά και θα συνεννοείται ακόμη και στα ρώσικα. Το 1944 αποφοιτεί από το καλύτερο ιδιωτικό σχολείο της πατρίδας του. Υπηρετεί τη θητεία του σαν αξιωματικός του ιππικού. Με υποτροφία σπουδάζει στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο Κολέγιο Κέννσον του Οχάιο απ' όπου το 1948 παίρνει το δίπλωμα «Μπάτσελορ». Το 1950 παίρνει και το πτυχίο της Νομικής από το Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης και τον ίδιο χρόνο γράφεται μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος.

Το «πέρασμα από την Ινδία»

Από τους πρωτεργάτες του περιφημου προγράμματος κοινωνικής πρόνοιας που εκπονεί το κόμμα του, λέει:

«Θα μείνω σ' όλη μου τη ζωή εργάτης του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος».

Νεαρός φοιτητής ταξιδεύει πολύ και το «πέρασμα απ' την Ινδία» του δίνει την ευκαιρία να γνωρίσει από κοντά τα προβλήματα του Τρίτου Κόσμου.

Ο Τάγκερ Ερλάντερ, η θρυλική αυτή μορφή της σουηδικής σοσιαλδημοκρατίας εκτιμά τα προσόντα του και τον προσλαμβάνει για διάδοχό του. Με πρωθυπουργό για μακρύ χρονικό διάστημα τον Ερλάντερ, οι σοσιαλδημοκράτες νέμονται την εξουσία από το Σεπτέμβριο του 1932 ως τον Οκτώβριο του 1976, μ' ένα «διάλειμμα» 15 εβδομάδων το καλοκαίρι του 1936... Το 1924 το κόμμα αυτό θέτει σ' εφαρμογή ένα πρώτο πρόγραμμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων με το οποίο θεμελιώνει το θαυμαστό σήμερα «Κράτος Πρόνοιας».

Σε ηλικία 33 ετών, το 1963, είναι ο νεώτερος υπουργός ευρωπαϊκής κυβέρνησης. Το 1965 αναλαμβάνει το χαρτοφυλάκιο του Επικοινωνιακού και του 1967 της Παιδείας. Το 1969 διαδέχεται τον Ερλάντερ στην προεδρία του κόμματος και τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου εκλέγεται πρωθυπουργός, αξίωμα που επανεκλεγόμενος θα διατηρήσει ως το 1976. Το χρόνο εκείνο χάνουν οι σοσιαλδημοκράτες τις εκλογές, αλλά ο Όλοφ Πάλμε θα ξαναπαίρει τις εκλογές το 1982, όπως και τις τελευταίες τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Στη διεθνή κοινότητα από τις κυριότερες αποστολές που ανέλαβε ήταν η μεσολάβησή του υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για τον τερματισμό του πολέμου Ιράν-Ιράκ (από το 1980). Τον Ιούνιο του 1982 μια επιτροπή, που φέρει το όνομά του, παρουσιάζει σε έκτακτη γενική συνέλευση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών μια θαρραλέα έκθεση για τη «διεθνή ασφάλεια».

Έμελλε μετά την Ίντιρα Γκάντι, ο Όλοφ Πάλμε να είναι ο δεύτερος που δολοφονείται, από τους επιφανείς πολιτικούς ηγέτες της οικουμένης που συγκρότησαν την ομάδα της «Πρωτοβουλίας των έξι» για τον αφοπλισμό. Παντρεμένος δύο φορές, είχε τρεις γιους.

Ωσαν, γιατί;

**Ανέλαβε την
ευθύνη η
οργάνωση
«Κομάντος του
Χόλγκερ Μάινς»
με τηλεφώνημα**

ΕΝΩ η σουηδική αστυνομία συνεχίζει τις έρευνές της για την ανακάλυψη των δολοφόνων του πρωθυπουργού Όλοφ Πάλμε, άγνωστος με τηλεφώνημά του σε διεθνές ειδησεογραφικό πρακτορείο στο Λονδίνο δήλωσε ότι την ευθύνη για τη δολοφονία αναλαμβάνει η οργάνωση «Κομάντος του Χόλγκερ Μάινς».

Ο άγνωστος, που μιλούσε αγγλικά με βορειοευρωπαϊκή προφορά, είπε πως η οργάνωση που έχει δεσμούς με τις δυτικοευρωπαϊκές οργανώσεις «Μπάαντερ Μάινχοφ» και «Κόκκινος Στρατός», δολοφόνησε τον Πάλμε, αφήθηκε όμως να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία για τη δολοφονία.

Μπορείτε να βρείτε στα διδία ιστορίας το γιατί έγινε η δολοφονία αυτή. Δεν είμαι προετοιμασμένος να σας το πω από το τηλέφωνο», είπε ο άγνωστος και τέλειωσε το τηλεφώνημα.

Μια οργάνωση που χρησιμο-

Μεσίσιες οι σημαίες των κρατών στο κτίριο της Στοκχόλμης όπου γίνεται η διάσκεψη για τον Αφοπλισμό. Το «περιστέρι της Ειρήνης» πέθανε λίγα μέτρα πιο πέρα

ποίησε το όνομα «Χόλγκερ Μάινς» είχε αναλάβει την ευθύνη για μια επίθεση στην προεδρία της Δυτικής Γερμανίας στη Στοκχόλμη το 1975, στη διάρκεια της οποίας δύο διπλωμάτες και ένας αντίρρησης σκοτώθηκαν, και το άνω πάτωμα της προεδρίας ανατινάχτηκε και πήρε φωτιά.

Ο Πάλμε ήταν πρωθυπουργός την εποχή που είχε γίνει το επεισόδιο αυτό.

Ο Χόλγκερ Κλάουζε Μάινς αιώ τον οποίο η οργάνωση προφανώς έλαβε το όνομά της, συνε-

λήφθη κατηγορούμενος για συμμετοχή σε τρομοκρατικές ενέργειες μαζί με ηγετικά στελέχη της οργάνωσης «Τμήμα Κόκκινου Στρατού», το 1972 στη Φραγκφούρτη. Πέθανε στη φυλακή σε ηλικία 33 χρόνων το 1974, μετά από απεργία πείνας 56 ημερών, σε διαμαρτυρία για την κράτησή του σε απομόνωση.

Εν τω μεταξύ η αστυνομία άφησε ελεύθερους τους δύο υπόπτους που είχε συλλάβει και ανέκρινε.

«Δεν έχουμε κανένα στοιχείο, κανένα ίχνος», δήλωσε ο επιθεω-

ρητής της αστυνομίας της Στοκχόλμης Χανς Χόλμερ, σε συνέντευξη Τύπου, και πρόσθεσε ότι «δεν μπορούμε πια να αποκλείσουμε καμιά μορφή κινήτρου και αυτό περιλαμβάνει και τα πολιτικά κίνητρα».

Μια αναθεωρημένη περιγραφή των δολοφόνων έχει σταλεί σε όλους τους αστυνομικούς σταθμούς και στα σύνορα της χώρας, και μεταδόθηκε ήδη από την τηλεόραση ώστε να γίνει δυνατή η αναγνώριση των δολοφόνων.